



Print ISSN: 2251-7480
Online ISSN: 2251-7400

Journal of
**Water and Soil
Resources Conservation**
(WSRCJ)

Web site:

<https://wsrcj.srbiau.ac.ir>

Email:

iauwsrcj@srbiau.ac.ir
iauwsrcj@gmail.com

**Vol. 14
No. 1 (53)**

Received:
2023-11-04

Accepted:
2024-05-07

Pages: 101-113

Influence of the Type and Amount of Organic Material on the Soil Aggregation Process in Different Soil Textures in Wheat and Corn Rotation

Masoud Mirzabaki¹, Niazali Ebrahimipak^{2*}, Ebrahim Pazira³ and Saeed Samavat⁴

- 1) PhD Graduate of Islamic Azad University, Science and Research Department of Tehran.
 - 2) Associate professor of Department of irrigation and soil physics, Soil and Water Research Institute, Agricultural Research Education and Extension Organization (AREEO), Karaj, Iran.
 - 3) Professor of the Soil Science Department of Azada Islamic University, Tehran Science and Research Unit.
 - 4) Associate Professor of Fertility Research Department, Soil and Water Research Institute, Agricultural Research, Education and Extension Organization, Karaj, Iran.
- *Corresponding author emails: nebrahimipak@yahoo.com

Abstract:

Introduction: Many researchers have investigated the role of organic matter in the soil aggregation process, but each of them has used these characteristics for a limited area. In this research, the aim was to evaluate the effects in several climates and with two different types of organic fertilizers in different soil textures and in crop rotation for two years.

Methods: In order to investigate the effect of organic matter on the soil granulation process in this research in three types of soil texture and in 6 weight ranges of soil grain diameter including 75-105, 105-250, 250-500, 500-1000, 1000-2000 and 2000-4750 Micron, which has a relatively high comprehensiveness, including the smallest to the largest diameter of soil grains, was carried out under the influence of alternating years of cultivation (wheat and corn) on the weighted average of the diameter of soil grains in 11 regions of the country. Also, changes in the average weight of the diameter of the soil grains in the control state (before cultivation) and the first and second year of cultivation in wheat and corn plants were investigated. In this experiment, the effect of organic matter on the soil granulation process was investigated in 5 treatments: 10, 20 tons per hectare of animal manure, 10, 20 tons per hectare of compost and control in a factorial experiment in a completely randomized design.

Results: The results indicate the predominant accumulation of clay in the range of 250-500 (40% by weight) and 500-1000 (30%) for clay loam texture, 105-250 (25% by weight) and 250-500 (30% by weight) for loam texture. and 105-250 (40% by weight) for the texture of sandy loam before the start of cultivation, this range is due to the completely effective and positive role of clay in increasing soil granulation, improving soil structure and consequently the stability of soil pores. The increase of organic fertilizers increased the weight average diameter of soil grains and caused the formation of soil grains with sizes of 250-500 and 500-1000 microns. The results of the effect of alternative crops of wheat and corn on the weight average values of the diameter of soil grains compared to before cultivation, especially in the first year of cultivation, showed that with the increase of organic fertilizers, the formation of soil grains with a diameter of 500-1000 microns increased and the percentage of abundance of soil grains with Diameter 105-250 and 250-1000 decreased. Also, the results showed that the improvement of soil granulation with the increase of organic fertilizers was the highest in soil with sandy loam texture and the lowest in soil with clay loam texture. Also, in different treatments of animal manure and compost in none of the diameters of soil grains and in any of No significant difference was observed between tissue classes. And the results indicate that the application of different treatments of organic fertilizers has the greatest effect on sandy loam soil compared to loam and clay loam soil.

Conclusion: Generally and according to the statistical results, the addition of organic matter improves the soil granulation process, and also the soil with sandy loam texture is the most effective for the increase of organic fertilizers.

Keywords: soil structure, soil Texture, animal manure, compost, soil aggregate



تأثیر نوع و میزان ماده آلی بر فرایند خاکدانه سازی در بافت‌های مختلف خاک در تناوب کشت گندم و ذرت^۱

مسعود میرزا بیگی^۱، نیازعلی ابراهیمی پاک^۲، ابراهیم پذیرا^۳ و سعید سماوات^۴

(۱) دانش آموخته دکتری دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.
(۲) دانشیار بخش تحقیقات آبیاری، موسسه تحقیقات خاک و آب، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران.
(۳) استاد گروه خاکشناسی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران.
(۴) دانشیار بخش تحقیقات حاصل خیزی، موسسه تحقیقات خاک و آب، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرج، ایران.
* ایمیل نویسنده مسئول: nebrahimipak@yahoo.com

چکیده:

زمینه و هدف: بسیاری از پژوهشگران نقش مواد آلی در فرایند خاکدانه سازی را مورد بررسی قرار داده اند، لیکن هرکدام از آنها این ویژگی‌ها را برای منطقه محدودی به کار برده اند. در این پژوهش هدف این بود که اثرات را در چند اقلیم و با دو نوع متفاوت کود آلی در بافت‌های مختلف خاک و در تناوب زراعی به مدت دو سال مورد ارزیابی قرار دهیم.

روش پژوهش: به منظور بررسی میزان تأثیر ماده آلی بر فرایند خاکدانه سازی این پژوهش در سه نوع بافت خاک و در ۶ محدوده وزنی قطر خاکدانه‌ها شامل ۱۰۵-۷۵، ۲۵۰-۱۰۵، ۵۰۰-۲۵۰، ۱۰۰۰-۵۰۰، ۲۰۰۰-۱۰۰۰ و ۴۷۵۰-۲۰۰۰ میکرون که از جامعیت نسبتا بالایی شامل ریزترین تا درشت ترین قطر خاکدانه‌ها بود تحت تأثیر سال‌های تناوب کشت (گندم و ذرت) بر میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها در ۱۱ منطقه کشور انجام شد. همچنین تغییرات میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها در حالت شاهد (قبل از کشت) و سال اول و دوم کشت در گیاهان گندم و ذرت به طور متوسط مورد بررسی قرار گرفت. در این آزمایش تأثیر ماده آلی بر فرایند خاکدانه سازی در ۵ تیمار: ۱۰، ۲۰ تن در هکتار کود حیوانی، ۱۰، ۲۰ تن در هکتار کمپوست و شاهد در آزمایش فاکتوریل در غالب طرح کاملا تصادفی مورد بررسی قرار گرفت.

یافته‌ها: نتایج حاکی از تجمع غالب خاکدانه‌ها در محدوده ۵۰۰-۲۵۰ (۴۰٪ وزنی) و ۱۰۰۰-۵۰۰ (۳۰٪) برای بافت لوم رسی، ۲۵۰-۱۰۵ (۲۵٪ وزنی) و ۲۵۰-۵۰۰ (۳۰٪ وزنی) برای بافت لوم و ۱۰۵-۲۵۰ (۴۰٪ وزنی) برای بافت لوم شنی در پیش از آغاز کشت دارد که این محدوده با توجه به نقش کاملا موثر و مثبت رس در افزایش خاکدانه سازی، بهبود ساختمان خاک و به تبع آن پایداری منافذ خاک شده است. افزایش کودهای آلی موجب افزایش میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها شده و باعث تشکیل خاکدانه هایی با اندازه ۵۰۰-۲۵۰ و ۱۰۰۰-۵۰۰ میکرون شد. نتایج تأثیر کشت‌های متناوب گندم و ذرت بر مقادیر میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها در مقایسه با قبل کشت بخصوص در سال اول کشت نشان داد که با افزایش کودهای آلی، تشکیل خاکدانه هایی با قطر ۱۰۰۰-۵۰۰ میکرون بیشتر شد و درصد فراوانی خاکدانه‌های با قطر ۲۵۰-۱۰۵ و ۱۰۰۰-۲۵۰، کمتر شد. هم چنین نتایج نشان داد که بهبود خاکدانه سازی با افزایش کودهای آلی در خاک با بافت لوم شنی بیشترین و در خاک با بافت لوم رسی کمترین شد. همچنین در تیمارهای مختلف کود حیوانی و کمپوست در هیچ یک از قطر خاکدانه‌ها و در هیچ یک از کلاسهای بافتی اختلاف معنی داری مشاهده نگردید. و نتایج حاکی از این است که اعمال تیمارهای مختلف کودهای آلی بیشترین تأثیر را در خاک لوم شنی نسبت به خاک لوم و لوم رسی دارد.

نتیجه گیری: به طور کلی و با توجه به نتایج آماری افزودن مواد آلی سبب بهبود فرایند خاکدانه سازی می گردد و همچنین خاک با بافت لوم شنی بیشترین تأثیرپذیری را نسبت به افزایش کودهای آلی دارد.

کلمات کلیدی: ساختمان خاک، بافت خاک، کود دامی، کمپوست و خاکدانه

مقدمه

ساختمان خاک تأثیر مهمی در حرکت هوا و آب در خاک، فعالیت زیست‌شیمیایی و رشد ریشه گیاه دارد. خاک یکی از پیچیده ترین مواد شناخته شده است و عامل اصلی این پیچیدگی ساختار خاک است که تعداد زیادی از منافذ را با اندازه‌های مختلف جهت واکنش با عناصر مختلف ایجاد می‌کند. این امر درک و مدل‌سازی فرآیندهای فیزیکی، شیمیایی، بیولوژیکی یا اکولوژیکی در سیستم‌های خاک را به یک تلاش چالش برانگیز تبدیل می‌کند، زیرا همه آنها به شدت به ساختارهای خاک بستگی دارند.

خاکدانه‌ها ذرات ثانوی هستند که در اثر هم‌آوری ذرات اولیه رس، سیلت و شن به همراه مواد آلی و عوامل سیمانی و اتصال‌دهنده تشکیل می‌شوند (Bronick and Lal, 2005). ویژگی‌های فیزیکی و شیمیایی بر توزیع اندازه ذرات و پایداری خاکدانه‌ها موثرند. پایداری خاکدانه‌ها متأثر از ویژگی‌هایی مانند میزان رس، اکسیدهای آهن، کربنات کلسیم و مواد آلی می‌باشد (Barthes, et al 2008). در این بین، یکی از مهمترین عوامل خاکدانه‌سازی و پایداری خاکدانه، ماده آلی است (Angers, 1998). به دلیل مقدار کم ماده آلی در خاکهای مناطق خشک و نیمه‌خشک، معمولاً این خاکها از پایداری به نسبت ضعیفی برخوردارند (Khazai et al, 2008). در پژوهشی نشان دادند که از بین ویژگی‌های مؤثر بر توزیع اندازه ذرات، بیشترین نقش مربوط به ماده آلی است (Dominguez et al, 2001). نتایج بررسی‌ها نشان داد که از بین سه ویژگی ماده آلی، رس و کربنات کلسیم، تأثیر ماده آلی به مراتب بیشتر از دو ویژگی دیگر است (Angers, 1998). همچنین درصد خاکدانه‌های پایدار در آب، به میزان کربن آلی و نیتروژن خاک بستگی دارد (Green et al, 2007). مواد آلی حاصل از منابع گیاهی و میکروبی با ایجاد پل در فضای بین ذرات، نقش کلیدی در پایداری خاکدانه‌های کوچک ایفاء میکنند (Hajabbasi et al, 2007). نقش ماده آلی در ایجاد خاکدانه‌های پایدار نسبت به سایر ویژگی‌های خاک بارزتر است (khazai et al, 2008). یکی از عوامل دیگری که بر پایداری خاکدانه موثر است، کاربری و مدیریت اراضی بوده که در این زمینه سیستم کشت نقش مهمی را در پایداری خاکدانه و توزیع اندازه ذرات ایفاء میکند (Lebron et al 2002; Yousofi et al 2007). توزیع اندازه خاکدانه‌ها و پایداری آنها میتواند به طور قابل توجهی با روش خاکورزی تغییر کند (Beare et al, 1994). به همین دلیل عنوان داشتند که توزیع اندازه ذرات تحت تأثیر عملیات خاکورزی مختلف، متفاوت است (Peixoto et al, 2006).

به کارگیری مدیریت‌های مناسب بقایای گیاهی در کشور ایران، اثراتی مثبت بر میزان ماده آلی و به تبع آن بر نگهداری

آب در خاک دارد و ماده آلی بهترین ماده اصلاحی برای افزایش ظرفیت نگهداری آب در خاک و بهبود ویژگی‌های فیزیکی خاک می‌باشد (Yazdanpanah et al, 2013). با افزایش ماده آلی و بهبود وضعیت نفوذپذیری خاک و ظرفیت نگهداری آب در خاک‌های شنی می‌تواند سبب صرفه جویی در مصرف آب و بهبود راندمان آبیاری گردد. به منظور بهبود وضعیت خاک از کاربرد کودسبز، استفاده از مالچ گیاهی و مصنوعی، کاه و کلش، پوشش گیاهی و استفاده از مواد اصلاح کننده ای مانند: تورب، ورمیکولایت، بنتونیت و پرلیت امکان پذیر و استفاده می‌شود (Shorafa et al, 1987). تناوب زراعی در بهبود خصوصیات فیزیکی و آب قابل استفاده گیاه نقش موثری دارد و در پژوهشی نشان داد که تیمار گندم-آیش نسبت به کشت ممتد گندم اثر بهتری در افزایش رطوبت قابل استفاده گیاه داشته است (Rahmati et al, 2008). در بررسی ۴ خاک با بافت مختلف در گلخانه پژوهش دانشگاه صنعتی اصفهان گزارش کردند که کوددामी در خاک‌های با بافت لوم‌شنی، لومرسی و لومی سبب افزایش میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها و افزایش پایداری آنها شد (Rahiminaini et al, 2004). در بررسی تأثیر کاربرد مواد آلی بر توزیع اندازه ذرات ثانویه خاک نتیجه گرفتند که در بین تیمار کاه و کلش و کوددामी، تیمار کاه و کلش در سطح ۵ درصد، بیشترین تأثیر بر فراوانی ذرات در اجزای اندازه بزرگتر از ۱ میلی متر و ۰/۲۵ تا ۱ میلی متر را داشت (Mahmoodabadi, 2011). در ارزیابی پایداری خاکدانه‌ها در چندین استان ایران گزارش کردند که میانگین پایداری خاکدانه‌ها در مازندران، گلستان، کرمانشاه و آذربایجان غربی به ترتیب از بیشترین به کمترین بوده است و در تحلیل رگرسیون برای مجموع مناطق و برای هر منطقه بصورت جداگانه نیز نشان داد که در مجموعه مناطق، تغییرات پایداری خاکدانه‌ها متأثر از مقدار ماده آلی است (Tajic, 2004). در بررسی اثرهای مالچ بر خصوصیات فیزیکی خاک شامل جرم ویژه ظاهری خاک، جرم ویژه حقیقی خاک، تخلخل خاک، درصد رطوبت در نقطه ظرفیت زراعی، به این نتیجه رسیدند که استفاده از مالچ‌ها سبب کاهش جرم مخصوص ظاهری خاک و افزایش تخلخل کل خاک می‌شود و با گذر زمان جز در تیمار سوپر جاذب، میزان جرم مخصوص ظاهری خاک روند افزایشی و تخلخل کل خاک روند کاهشی داشت. اثر زمان، مالچ و خاکورزی بر میزان جرم مخصوص حقیقی خاک معنی دار نشد (Ahmadi, Moghadam et al, 2016). تأثیر پیوندهای آلی- معدنی به عنوان عوامل پیوند دهنده در خاکدانه‌های کوچک تر از ۲۵۰ میکرون، توسط بسیاری از پژوهشگران مورد تأکید قرار گرفته است (Rodriguez et al 2006 & Hamblin 1977).

مدیریت صحیح و بالاخره عدم توجه کافی به میزان، نحوه و زمان مصرف مواد آلی در خاک به این مشکل دامن زده است و باعث شده که کیفیت فیزیکی خاکها وضعیت نامساعدی داشته باشند و توان تولید خاکهای کشور در ظرفیت مناسبی قرار نگیرند مقدار مواد آلی در خاک متغیر و نسبی است و شرایط فیزیکی، شیمیایی و بیولوژیکی خاک که از عوامل مهم در حفظ قدرت باروری و حاصلخیزی خاک به شمار می رود متکی به ماده آلی است، که درک و شناخت هر یک از خواص مزبور بدون مطالعه و توجه به کمیت و کیفیت ماده آلی میسر نخواهد بود.

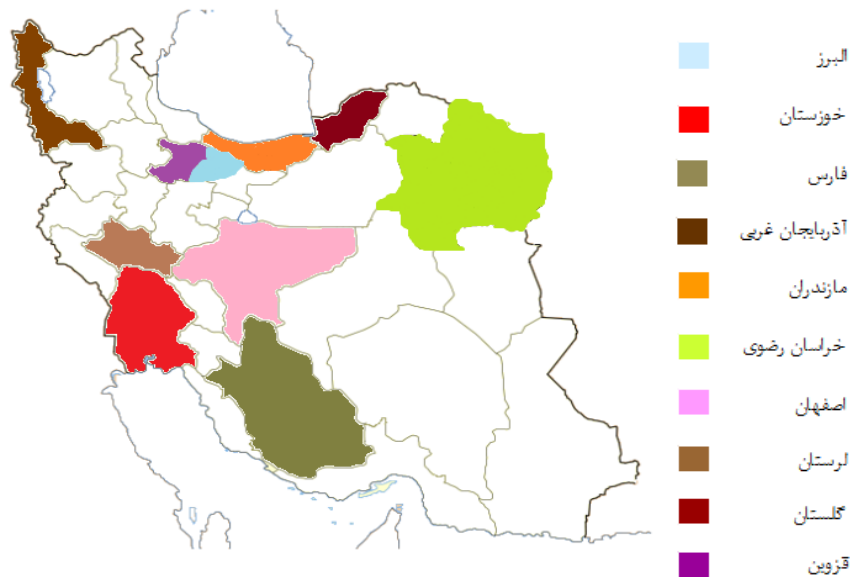
مواد و روش ها

الف) مناطق مورد مطالعه: به منظور بررسی تاثیر مواد آلی بر خصوصیات فیزیکی و دستیابی به توصیه مناسب استفاده از کودهای آلی در مزارع، آزمایشی در استانهای مختلف کشور بر اساس تقسیم بندی (Agro Ecological Zone(AEZ) اجرا شد. این آزمایش در ایستگاههای تحقیقاتی موسسه تحقیقات آب و خاک کرج، شاور اهواز، حسن آباد داراب، میاندوآب، بایع کلا بابل، طرق، کیوترباد، بروجرد، عراقی محله گرگان و اسماعیل آباد قزوین با خصوصیات اقلیمی و خاک با بافتهای متفاوت اجرا گردید (شکل ۱).

ب) طرح آزمایش: کشت گندم- ذرت، در کرت‌های آزمایشی شامل چهار تیمار مختلف کودی (۱۰ و ۲۰ تن در هکتار کود حیوانی، ۱۰ و ۲۰ تن در هکتار کمپوست) و تیمار شاهد به اجرا شد. کود کمپوست گیاهی شامل کاه و کلش محصولات زراعی، علف‌های هرز، برگ درختان، چوب‌های هرس شده و سایر ضایعات قابل بازیافت کشاورزی تهیه شد. در تیمار کود دامی نیز از مخلوط کود گاوی و گوسفندی به میزان ۱ به ۵ استفاده گردید. براساس آزمون خاک برای دستیابی به عملکرد ۵ تن در هکتار گندم همزمان با کشت، کودهای فسفر، پتاسیم و روی به ترتیب در مقادیر ۱۰۰، ۵۰ و ۲۰ کیلوگرم در هکتار از منابع سوپر فسفات تریپل، سولفات پتاسیم و سولفات روی مشخص و به طور یکسان برای تمام کرتها از طریق نواری در فاصله ۵×۵ سانتی متر کنار و زیر خطوط کشت جایگزین گردیدند. برداشت گندم و ذرت نیز به ترتیب در ابتدای تیر و اوایل آبان صورت گرفت. قبل از اجرای آزمایش از قطعه مورد نظر، نمونه مرکب خاک از عمق ۳۰-۰ سانتی متری تهیه و خصوصیات فیزیکی و شیمیایی شامل فراوانی نسبی ذرات خاک به روش هیدرومتری بایکاس (Bouyoucos, 1962)، میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها (MWD) با روش الک (Kemper and Rosenau, 1986)، ظرفیت تبادل کاتیونی به روش باور (Bower et al. 1952)، اسیدیته گل اشباع (pH) با دستگاه PH سنخ، هدایت الکتریکی عصاره اشباع (EC) با دستگاه EC متر، نفوذپذیری با روش دابل رینگ (Bertrand, 1965)

مواد آلی با تجزیه تدریجی در خاک، موجب تولید انواع متابولیت‌ها و اسیدهای آلی در خاک شده که از یک سو باعث چسبندگی بیشتر ذرات خاک و از سوی دیگر با افزایش فشار جزیی گاز دی اکسیدکربن، باعث افزایش حلالیت بیشتر ترکیبات معدنی کلسیم دار در خاک می شوند و نتیجه آن افزایش همآوری ذرات رس، پایداری خاکدانه‌ها و افزایش خاکدانه‌های بزرگ تر می شود (Barral et al, 2007). کود به طور گسترده برای بهبود ساختار خاک و حاصلخیزی خاک به دلیل مواد آلی اضافی و ورودی مواد مغذی شناخته شده است. با این حال، شوری کود حیوانی ممکن است اثر مخربی بر تجمع خاک داشته باشد. با مطالعه اثرات استفاده طولانی مدت کود حیوانی بر تجمع خاک و عوامل اتصال دهنده (کربن آلی خاک، SOC و پروتئین خاک مربوط به گلوپالین، GRSP) و عوامل پراکنده کننده مانند (Na^+) دریافتند که کاربرد طولانی مدت کود حیوانی ممکن است ساختار خاک را از طریق تجمع Na^+ تخریب کند (Zichun et al, 2019). برای جلوگیری از پشخیدگی خاکدانه‌ها، آستانه مقدار ماده آلی حدی معادل دو درصد است (Greenland et al 1975). در صورتی که kandish در سال (1976) مقدار بهینه ماده آلی جهت ایجاد خاکدانه پایدار را چهار درصد وزنی معرفی کرد. با بررسی پراکنش وسیعی از خاک‌ها به لحاظ بافت‌های مختلف نتیجه گرفتند که پایداری خاکدانه‌ها به ترتیب در خاک با بافت رسی، لوم رسی، لوم و لوم‌شنی، کاهش پیدا می کند (Mbagwu, 1989). مواد آلی پوسیده با گروه‌های عاملی فراوان که قدرت پیچیده کردن کاتیونهای چند ظرفیتی را دارند در تشکیل پیچیده آلی-معدنی و در نتیجه در پایداری خاکدانه‌های کوچک تر از ۲۵۰ میکرون نقش عمده‌ای را ایفا می کنند (Tisdal & Oades, 1982). هم چنین بر اساس نتایج به دست آمده علاوه بر مواد آلی پوسیده، مواد آلی زود تجزیه شونده، پلی ساکاریدهای میکروبی که در اثر تجزیه ماده آلی تولید می شوند و موسیلاژهای سطح ریشه گیاه نیز در پایداری خاکدانه‌های کوچک نقش اساسی ایفا می کنند (Tisdal & Oades 1980). در خاک‌هایی با پتانسیل ماتریک بالا، ماده آلی خاک بر وزن مخصوص ظاهری تاثیر گذاشته و سبب اثرگذاری بر ظرفیت نگهداری آب در خاک می شود. هم چنین در پتانسیل ماتریک کم، ظرفیت جذب که آب به صورت مستقیم از مواد آلی خاک صورت می گیرد، و تاثیرگذاری بر ظرفیت نگهداری آب در خاک می شود (Jang et al, 2014).

تشکیل خاک کشور در شرایط اقلیمی گرم و نیمه خشک تا خشک و بدنبال آن کمی نزولات آسمانی و عدم پراکنش مناسب آن، موجب فقر مواد آلی در خاک شده است. کمبود و یا فقدان پوشش گیاهی در اکثر مناطق به همراه سایر عوامل موثر از قبیل کمی آب، عدم اعمال روشهای صحیح آبیاری و



شکل ۱. نقشه مناطق مورد مطالعه

الکتریکی و اسیدیته خاک در ۳ نوع خاک با بافت لوم رسی، لوم و لوم شنی اندازه گیری شدند (جدول ۱). بررسی اجمالی میانگین مقادیر به دست آمده حاکی از اختلاف معنی دار در غالب عوامل فیزیکی و شیمیایی خاک در بافت‌های مختلف دارد. میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها، درصد رس و سیلت، ظرفیت تبادل کاتیونی، درصد ماده آلی، درصد تخلخل و متوسط وزن مخصوص ظاهری خاک‌ها در غالب موارد از خاک با بافت لوم رسی به سمت خاک با بافت لوم و سپس لوم‌شنی کاهش معنی داری داشته است در حالی که میانگین درصد شن، نفوذپذیری و هدایت الکتریکی کاهش معنی داری را در خاک لوم‌رسی نسبت به خاک لوم‌شنی نشان داده اند. در این میان عوامل نظیر درصد آهک و اسیدیته خاک از روند ثابت و یا اختلاف معنی داری در خاک با بافت‌های مختلف خاک تبعیت نمی کنند. با توجه به طبقه بندی مقادیر مختلف ذرات تشکیل دهنده خاک در مثلث بافت خاک بسیار مشخص است که مقادیر رس در خاک لوم رسی و مقادیر شن در خاک لوم شنی میزان قابل توجهی را نشان می دهند. میزان رس و نوع رس از عوامل موثر بر میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها و به طبع آن پایداری خاکدانه‌ها است و با افزایش مقادیر رس میانگین وزنی و هندسی قطر خاکدانه‌ها افزایش می یابد، نقش رس در افزایش مواد آلی خاک به این صورت توجه می گردد که کانیهای رسی به دلیل برخورداری از سطح ویژه و ظرفیت تبادل کاتیونی بالا، نقش مهمی در ایجاد اشکال پایدار با ماده آلی و تشکیل خاکدانه ایفا می کنند (Denef and Six, 2005). این عمل از طریق ایجاد پیوند با مولکول‌های آلی و غیر قابل دسترس شدن این مواد برای میکروارگانیسم‌ها صورت می گیرد (Pronk et al. 2012). در انتها وزن مخصوص ظاهری خاک‌های ریزبافت نسبت به

درصد کربن آلی با روش والکلی بلک (Black, 1982) درصد کربنات کلسیم معادل (TNV) روش کلسیمتری (Nelson and Sommers, 1982) وزن مخصوص ظاهری به روش کلوخه و تخلخل نیز با استفاده از رابطه وزن مخصوص ظاهری و حقیقی به دست آمد. (Sparks e al. 1996) خصوصیات فیزیکی و شیمیایی کود دامی پوسیده و کمپوست مورد آزمایش نیز توسط آزمایشگاه اندازه‌گیری شد. پس از کشت گندم و ذرت در سال اول و دوم، نمونه‌های دست نخورده از روی پشته‌های کشت برای اندازه گیری‌های ظرفیت نگهداری آب در خاک در مکش‌های صفر (اشباع)، ۰/۰۵، ۰/۳۳ (ظرفیت‌زراعی) و ۱۵ اتمسفر (نقطه پژمردگی دائم) برداشت شدند و با دستگاه تحت فشار (پرشر پلیت) مورد اندازه گیری قرار گرفتند. برای تعیین میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها نیز از روش الک استفاده گردید. در نهایت نتایج حاصل از اندازه گیری‌های مختلف در آزمایش فاکتوریل و در غالب طرح کاملا تصادفی توسط نرم افزارهای SPSS و EXCELL مورد تجزیه و تحلیل آماری قرار گرفت و مقایسه میانگین داده‌ها با آزمون دانکن در سطح ۱ درصد نشان داده شد.

نتایج و بحث

میانگین متغیرهای فیزیکی و شیمیایی پایه ای خاک

میانگین خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک قبل از کشت گیاه گندم در سال شامل متغیرهای فیزیکی میانگین وزنی قطر خاکدانه ها، فراوانی نسبی ذرات تشکیل دهنده خاک (رس، سیلت و شن)، میزان نفوذپذیری، درصد تخلخل و میزان وزن مخصوص ظاهری خاک و عوامل شیمیایی خاک شامل ظرفیت تبادل کاتیونی خاک، درصد ماده آلی، آهک و مقادیر هدایت

محدوده ۵۰۰-۲۵۰ (۴۰٪ وزنی) و ۱۰۰۰-۵۰۰ (۳۰٪) برای خاک با بافت لومرسی، ۲۵۰-۱۰۵ (۲۵٪/وزنی) و ۵۰۰-۲۵۰ (۳۰٪/وزنی) برای خاک با بافت لوم و ۲۵۰-۱۰۵ (۴۰٪/وزنی) برای خاک با بافت لوم شنی در پیش از آغاز کشت دارد که این محدوده با توجه به نقش کاملاً موثر و مثبت رس در افزایش خاکدانه سازی، بهبود ساختمان خاک و به تبع آن پایداری منافذ خاک شده است. در مقابل، کمترین میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها برای خاک با بافت لومرسی و لوم در محدوده ۱۰۵-۷۵ و ۴۷۵۰-۲۰۰۰ میکرون با ۵٪ وزنی قرار داشت. این تجمع در خاک لوم‌شنی در محدوده بالاتر از ۵۰۰ میکرون با درصد فراوانی ۱۰-۵ درصد مشاهده گردید.

تغییرات میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها پس از اعمال تیمارهای کود آلی نشان داد که در خاک با بافت لومرسی به غیر از محدوده ۱۰۰۰-۵۰۰ میکرون که با افزایش معنی دار میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها شد، در بقیه تیمارها اختلاف معنی داری در درصد فراوانی ذرات خاک در تیمارهای مختلف نسبت به یکدیگر و نسبت به حالت شاهد در سطح ۱٪ وجود نداشت و در خاک با بافت لوم در محدوده ۵۰۰-۲۵۰ میکرون با کاهش معنی دار فراوانی قطر خاکدانه‌ها از ۳۱ درصد در حالت شاهد به حدود ۲۵ درصد در تیمارهای ۱۰ و ۲۰ تن در هکتار کود حیوانی و کمپوست شد. ولی این اختلاف مابین تیمار کودهای آلی با مقادیر متفاوت مشاهده نگردید. در مقابل در کلاس ۱۰۰۰-۵۰۰ میکرون خاک لوم، درصد فراوانی از ۲۲ درصد حالت شاهد به نزدیک ۲۶-۲۵ درصد مقادیر متفاوت کودحیوانی و کمپوست افزایش یافته بود. به غیر از دو محدوده مورد بحث در باقی محدوده میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها بین حالت شاهد با مقادیر متفاوت کود حیوانی و کمپوست و مابین مقادیر متفاوت کودهای آلی اختلاف معنی داری وجود نداشت. در خاک لوم‌شنی بیشترین اختلافات در قطر خاکدانه‌ها پس از اعمال تیمارهای متفاوت کود آلی شد. به غیر از محدوده ۱۰۵-۷۵ و ۴۷۵۰-۲۰۰۰ میکرون که در هیچ یک از تیمارها شاهد اختلاف معنی داری وجود نداشت، در محدوده‌های ۲۵۰-۱۰۵ و ۲۰۰۰-۱۰۰۰ میکرون با کاهش درصد فراوانی تیمارهای کودآلی نسبت به حالت وجود داشت و در حالی که درصد فراوانی خاکدانه‌های با محدوده ۲۵۰-۵۰۰ و ۱۰۰۰-۵۰۰ پس از اعمال مقادیر متفاوت کود حیوانی و کمپوست نسبت به حالت شاهد (بدون کود آلی) افزایش معنی داری را نشان داد.

تاثیر سال‌های تناوب کشت بر میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها مقایسه میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها پس از کشت گیاهان در سال اول و دوم پس از کشت نشان داد که برخلاف محدوده‌های ۱۰۵-۷۵، ۲۰۰۰-۱۰۰۰ و ۴۷۵۰-۲۰۰۰ که اختلاف معنی داری وجود ندارد و محدوده ۲۵۰-۱۰۵ و ۵۰۰-۲۵۰ کاهش معنی داری را در سال اول پس از کشت نسبت به

خاک‌های درشت‌بافت بیشتر می‌باشد که ناشی از وجود خاکدانه‌ها و منافذ بیشتر در خاک است. مثلاً در خاک‌های لومی‌سیلنتی یا لومی‌رسی که اغلب همراه با موادآلی بیشتر هستند به علت وجود خاکدانه‌های بیشتر و خلل و فرج زیادتر دارای وزن مخصوص ظاهری کمتر بوده و بین ۱ تا ۱/۶ گرم بر سانتی متر مکعب است در صورتی که در خاک‌های شنی به علت نزدیک بودن ذراتشان به هم و کاهش منافذ بین آنها دارای وزن مخصوص ظاهری زیادتری هستند که معمولاً در خاک‌های شنی و یا شنی لومی بین ۱/۸ تا ۲ نوسان دارد.

جدول ۱. میانگین عوامل فیزیکی و شیمیایی خاک در بافتهای مختلف قبل از اجرای آزمایش

ویژگی‌های خاک	واحد اندازه گیری	لوم رسی	لوم	لوم شنی
میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها	میلی متر	۰.۵۲	۰.۳۵	۰.۱۷
رس	درصد	۲۸.۸۵	۲۳.۵۰	۱۳.۷۵
سیلنت	درصد	۳۲	۲۹.۵	۲۵.۱۵
شن	درصد	۳۹.۱۵	۴۷	۶۱.۱۰
CEC	meq/100gr	۱۵.۵	۱۲.۸۰	۹.۳۵
نفوذپذیری	Cm/hr	۱.۱۴	۱.۳۷	۱.۹۳
ماده آلی	درصد	۱.۸۱	۱.۳۹	۱.۱۵
آهک	درصد	۱۱.۸۱	۱۳.۷۳	۱۳.۴۱
EC	ds/m	۴.۸۱	۵.۱۹	۷.۳۷
pH	-----	۷.۳۴	۷.۴۵	۷.۴۸
تخلخل	درصد	۴۸	۴۴	۴۱
وزن مخصوص ظاهری	gr/cm ^۳	۱.۴۳	۱.۴۰	۱.۳۲

تاثیر اعمال تیمارهای ماده‌آلی و سال‌های تناوب کشت بر فرآیند خاکدانه‌سازی در خاک با بافتهای مختلف خاک میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها در ۳ نوع خاک با بافت‌خاک و در ۶ محدوده وزنی قطر خاکدانه‌ها شامل ۱۰۵-۷۵، ۲۵۰-۱۰۵، ۲۰۰۰-۴۷۵۰، ۱۰۰۰-۲۰۰۰، ۵۰۰-۱۰۰۰، ۲۵۰-۵۰۰ میکرون که از جامعیت نسبتاً بالایی شامل ریزترین تا درشت‌ترین قطر خاکدانه‌ها بود مورد بررسی قرار گرفت و تغییرات میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها در حالت شاهد (قبل از کشت) و سال اول و دوم کشت در گیاهان گندم و ذرت به طور متوسط مورد بررسی قرار گرفت. مقایسه میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها در ۶ طبقه در خاک با بافتهای مختلف خاک قبل و بعد از کشت در سطح ۱٪ آورده شده است (جدول ۲). تغییرات میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها در تیمارهای مختلف مواد آلی شامل بدون کود آلی، ۱۰ و ۲۰ تن در هکتار کودحیوانی و ۱۰ و ۲۰ تن در هکتار کمپوست در جدول ۲ مورد بررسی قرار گرفته است. نتایج نشان داد که تجمع غالب خاکدانه‌ها در

در هیچ یک از کلاس خاک با بافت وجود ندارد. نقش مثبت کشت یونجه بر افزایش مقادیر میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها دست پیدا کرد (Safadoust et al, 2013). در واقع بهم نخوردن خاک در طی 11 سال در این کشت، سبب افزایش مواد آلی گردید و در نتیجه افزایش مقادیر شاخص‌های اندازه گیری شده را در پی داشت. اختلاف معنی داری در میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها بین مزارعی با ۵۰ سال سابقه زراعت مکانیزه و دیگر مزارع مورد بررسی با ۴۰، ۱۵ و ۵ سال سابقه در عمق اول وجود دارد (Moradi et al, 2013).

قبل از کشت نشان داد در حالی که این مقادیر در سال دوم کشت با وجود کاهش اندکی که در اکثر محدوده‌ها مشاهده گردید، معنی دار نشد. برخلاف محدوده‌های فوق، میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها در محدوده ۵۰۰-۱۰۰۰ در سال اول کشت افزایش معنی داری را نسبت به قبل از کشت وجود داشت و سپس این افزایش در سال دوم کشت تغییر چندانی را نشان نداد. روند مربوط به تیمار بدون کود آلی در غالب موارد برای سایر تیمارها نیز به وقوع پیوست و در سال دوم کشت تغییر معنی داری در میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها در غالب تیمارها

جدول ۲. مقایسه میانگین کلاس‌های مختلف میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها در خاک با بافت‌های مختلف قبل و بعد از کشت

۲۰ تن در هکتار کمپوست	۲۰ تن در هکتار حیوانی	۱۰ تن در هکتار کمپوست	۱۰ تن در هکتار کود حیوانی	بدون کود آلی	سال کشت	میانگین وزنی قطر خاکدانه بر حسب میکرون	خاک با بافت
				a5	پیش از کشت		
a4	a4	a4	a4	a5	اول	۷۵-۱۰۵ میکرون	
a4	a4	a4	a4	a5	دوم		
				a10	پیش از کشت		
a6	a6	a6	a6	b7	اول	۱۰۵-۲۵۰ میکرون	
a5	a5	a5	a5	b6	دوم		
				a40	پیش از کشت		
a31	a31	a32	a32	b32	اول	۲۵-۵۰۰ میکرون	
a30	a30	a31	a31	b30	دوم		
				b30	پیش از کشت		لوم رسی
a44	a44	a44	a44	a40	اول	۵۰۰-۱۰۰۰ میکرون	
a45	a45	a45	a45	a42	دوم		
				a10	پیش از کشت		
a11	a11	a10	a10	a11	اول	۱۰۰۰-۲۰۰۰ میکرون	
a11	a11	a10	a10	a11	دوم		
				a5	پیش از کشت		
a4	a4	a4	a4	a5	اول	۲۰۰-۴۷۵ میکرون	
a5	a5	a5	a5	a6	دوم		
				a10	پیش از کشت		
a7	a7	a7	a7	b7	اول	۷۵-۱۰۵ میکرون	
a6	a6	a7	a6	b7	دوم		
				a25	پیش از کشت		
a19	a19	a19	a20	b20	اول	۱۰۵-۲۵۰ میکرون	
a19	a19	a20	a19	b20	دوم		
				a35	پیش از کشت		
a25	a25	a25	a25	b21	اول	۲۵-۵۰۰ میکرون	
a25	a26	a25	a26	b31	دوم		لوم
				b15	پیش از کشت		
a26	a26	a25	a25	b22	اول	۵۰۰-۱۰۰۰ میکرون	
a26	a26	a25	a26	a22	دوم		
				b10	پیش از کشت		
a18	a18	a19	a18	a15	اول	۱۰۰۰-۲۰۰۰ میکرون	
a19	a18	a18	a18	a15	دوم		
				a5	پیش از کشت		
a5	a5	a5	a5	a5	اول	۲۰۰-۴۷۵ میکرون	

۲۰ تن در هکتار کمپوست	۲۰ تن در هکتار کود حیوانی	۱۰ تن در هکتار کمپوست	۱۰ تن در هکتار کود حیوانی	بدون کود آلی	سال کشت	میانگین وزنی قطر خاکدانه بر حسب میکرون	خاک با بافت
a۵	a۵	a۵	a۵	a۵	دوم		
-----	-----	-----	-----	a۱۵	پیش از کشت		
a۱۷	a۱۷	a۱۷	a۱۷	a۱۶	اول	۷۵-۱۰۵	
a۱۷	a۱۷	a۱۷	a۱۷	a۱۶	دوم		
-----	-----	-----	-----	a۴۰	پیش از کشت		
a۲۶	a۲۶	a۲۶	a۲۶	b۳۱	اول	۱۰۵-۲۵۰	
a۲۵	a۲۵	a۲۵	a۲۵	b۲۹	دوم		
-----	-----	-----	-----	b۲۰	پیش از کشت		
a۲۸	a۲۸	a۲۸	a۲۸	a۲۵	اول	۲۵۰-۵۰۰ میکرون	
a۲۸	a۲۸	a۲۸	a۲۸	a۲۶	دوم		لوم شنی
-----	-----	-----	-----	b۱۰	پیش از کشت	۵۰۰-۱۰۰۰	
a۱۵	a۱۵	a۱۵	a۱۵	a۱۳	اول	میکرون	
a۱۶	a۱۶	a۱۶	a۱۶	a۱۴	دوم		
-----	-----	-----	-----	a۱۰	پیش از کشت		
a۹	a۹	a۹	a۹	a۱۰	اول	۱۰۰۰-۲۰۰۰	
a۹	a۹	a۹	a۹	a۱۰	دوم		
-----	-----	-----	-----	a۵	پیش از کشت		
a۵	a۵	a۵	a۵	a۵	اول	۲۰۰۰-۴۷۵۰	
a۵	a۵	a۵	a۵	a۵	دوم		

حروف لاتین مشابه و غیرمشابه به ترتیب نشان دهنده عدم اختلاف و اختلاف معنی دار در سطح ۱ % می باشد

پس از اعمال تیمارهای متفاوت کود آلی بود. به غیر از محدوده ۷۵-۱۰۵ و ۴۷۵۰-۲۰۰۰ میکرون که در هیچ یک از تیمارها اختلاف معنی داری نبود، در محدوده‌های ۱۰۵-۲۵۰ و ۲۰۰۰-۱۰۰۰ میکرون با کاهش درصد فراوانی تیمارهای کودآلی نسبت به حالت شاهد بود در حالی که درصد فراوانی خاکدانه‌های با محدوده ۲۵۰-۵۰۰ و ۱۰۰۰-۵۰۰ پس از اعمال مقادیر متفاوت کود حیوانی و کمپوست نسبت به حالت شاهد افزایش معنی داری را نشان داد. نمودارهای توزیع فراوانی اندازه خاکدانه‌ها در خاک با بافت‌های مختلف در تیمار شاهد (شکل ۲)، ۱۰ تن در هکتار کود حیوانی (شکل ۳)، ۱۰ تن در هکتار کمپوست (شکل ۴)، ۲۰ تن در هکتار کود حیوانی (شکل ۵) و ۲۰ تن در هکتار کمپوست (شکل ۶) به طور کامل موید نتایج توضیح داده شده می باشد.

به طور کلی مابین تیمارهای مختلف کود حیوانی و کمپوست در هیچ یک از قطر خاکدانه‌ها و در هیچ یک از کلاسهای خاک با بافت اختلاف معنی داری وجود نداشت. هم چنین نتایج نشان داد که اعمال تیمارهای مختلف کودهای آلی بیشترین تاثیر را در خاک لوم شنی نسبت به خاک لوم و لوم رسی دارد. (Rahiminaini et al, 2004) گزارش کردند که با افزایش کود دامی در تمامی بافت‌های خاک باعث افزایش ماده آلی ذره ای خاک شد در حالی که در خاک با بافت لوم رسی با افزایش کود دامی تأثیری بر ماده آلی خاک نداشت و کود دامی هم چنین در خاک‌های لوم شنی، لوم رسی و لومی باعث افزایش

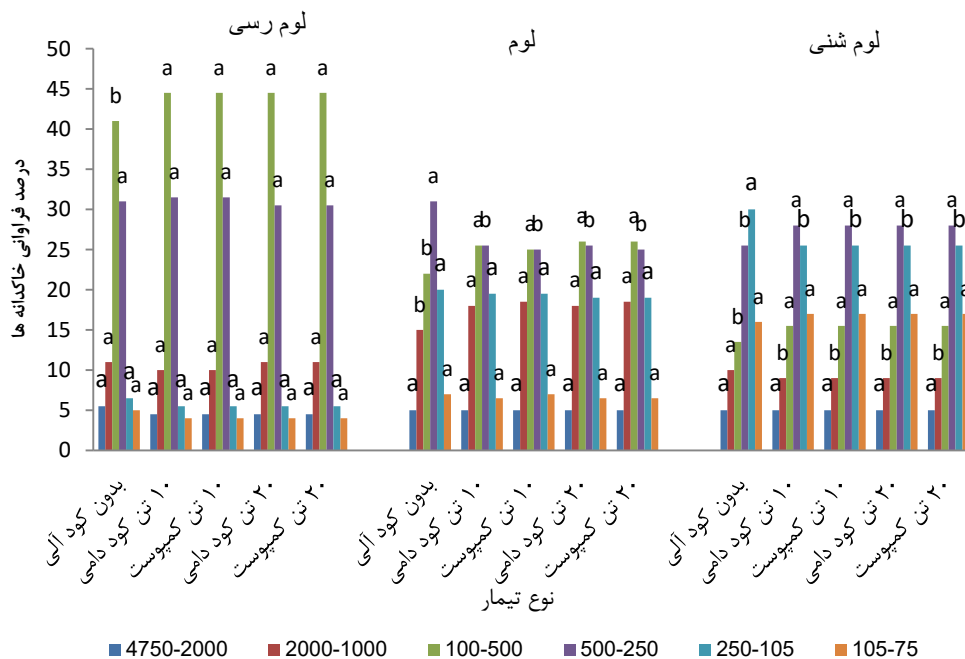
تاثیر تیمارهای کود آلی بر میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها

مقایسه میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها در ۶ محدوده مختلف از ۷۵ تا ۴۷۵۰ میکرون پس از اعمال تیمارهای مختلف کودهای آلی در جدول ۳ و شکل ۱ ارائه شده است. نتایج نشان داد که در خاک با بافت لوم رسی به غیر از محدوده ۵۰۰-۱۰۰۰ میکرون که با افزایش معنی دار میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها از تیمار بدون کود آلی با ۴۱ درصد به مقادیر مختلف کودهای حیوانی و کمپوست با ۴۴ درصد شد در بقیه تیمارها اختلاف معنی داری در درصد فراوانی ذرات خاک در تیمارهای مختلف نسبت به یکدیگر و نسبت به حالت شاهد در سطح ۱ % وجود نداشت. در خاک با بافت لوم در محدوده ۲۵۰-۵۰۰ میکرون با کاهش معنی دار فراوانی قطر خاکدانه‌ها از ۳۱ درصد در حالت شاهد به حدود ۲۵ درصد در تیمارهای ۱۰ و ۲۰ تن در هکتار کود حیوانی و کمپوست وجود داشت ولی این اختلاف معنی داری در بین تیمار کودهای آلی با مقادیر متفاوت وجود نداشت. در مقابل در کلاس ۵۰۰-۱۰۰۰ میکرون خاک لوم، درصد فراوانی از ۲۲ درصد حالت شاهد به نزدیک ۲۶-۲۵ درصد مقادیر متفاوت کود حیوانی و کمپوست افزایش یافته بود. به غیر از دو محدوده مورد بحث در بقیه محدوده میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها بین حالت شاهد با مقادیر متفاوت کود حیوانی و کمپوست و مابین مقادیر متفاوت کودهای آلی اختلاف معنی داری وجود نداشت. در خاک با بافت لوم شنی بیشترین اختلافات در قطر خاکدانه‌ها

جدول ۳. مقایسه میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها در بافت‌های مختلف خاک پس از اعمال تیمار کودهای آلی

خاک با بافت	میانگین وزنی قطر خاکدانه	۷۵-۱۰۵ میکرون	۱۰۵-۲۵۰ میکرون	۲۵۰-۵۰۰ میکرون	۵۰۰-۱۰۰۰ میکرون	۱۰۰۰-۲۰۰۰ میکرون	۲۰۰۰-۴۷۵۰ میکرون
لوم رسی	بدون کود آلی	5a	5.6a	31a	41b	11a	5.5a
	کود حیوانی (۱۰ تن در هکتار)	4a	5.5a	5.31a	5.44a	10a	5.4a
	کمپوست (۱۰ تن در هکتار)	4a	5.5a	5.31a	5.44a	10a	5.4a
	کود حیوانی (۲۰ تن در هکتار)	4a	5.5a	5.30a	5.44a	11a	5.4a
	کمپوست (۱۰ تن در هکتار)	4a	5.5a	5.30a	5.44a	11a	5.4a
لوم	بدون کود آلی	7a	20a	31a	22b	15b	5a
	۱۰تن در هکتار کود حیوانی	5.6a	5.19a	5.25b	5.25a	18a	5a
	۱۰تن در هکتار کمپوست	7a	5.19a	25b	25a	5.18a	5a
	۲۰تن در هکتار کود حیوانی	5.6a	19a	5.25b	26a	18a	5a
	۲۰تن در هکتار کمپوست	5.6a	19a	25b	26a	5.18a	5a
لوم شنی	بدون کود آلی	16a	30a	5.25b	5.13b	10a	5a
	۱۰تن در هکتار کود حیوانی	17a	5.25b	28a	5.15a	9b	5a
	۱۰تن در هکتار کمپوست	17a	5.25b	28a	5.15a	9b	5a
	۲۰تن در هکتار کود حیوانی	17a	5.25b	28a	5.15a	9b	5a
	۲۰تن در هکتار کمپوست	17a	5.25b	28a	5.15a	9b	5a

حروف لاتین مشابه و غیر مشابه به ترتیب نشان دهنده عدم اختلاف و اختلاف معنی دار در سطح ۱% می باشد



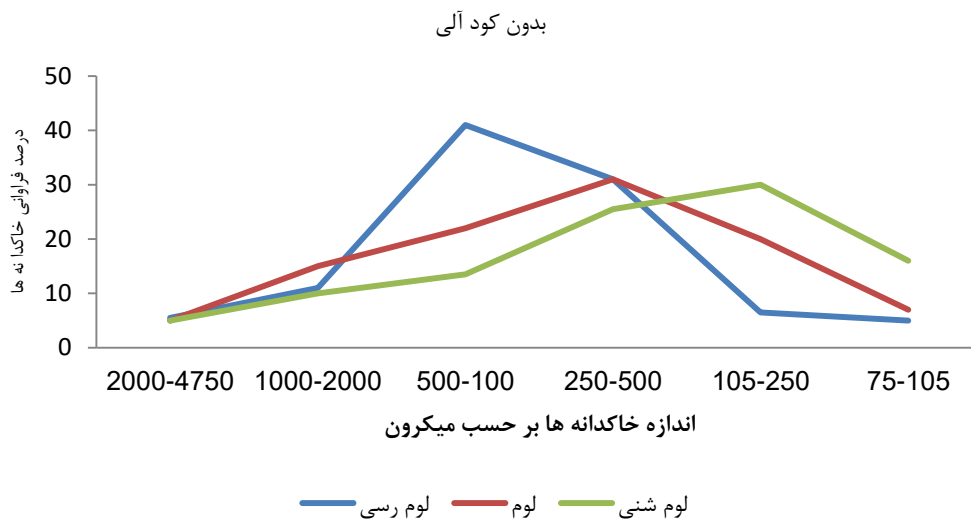
نمودار ۱. نمودار تغییرات میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها در خاک با بافت های مختلف پس از اعمال تیمار کودهای آلی

روستا و همکاران گزارش کردند که یک ماه پس از کاربرد ۱۰ و ۴۰ تن در هکتار کاه و کلش، درصد فراوانی خاکدانه‌های با قطر ۲۵۰-۵۰۰ میکرون در مقایسه با شاهد افزایش معنی داری وجود داشت و می تواند ناشی از اتصال خاکدانه‌های با قطر ۱۰۶-۲۵۰ میکرون به یکدیگر و در نتیجه تشکیل خاکدانه‌های بزرگتر باشد. (Roosta et al. 2001). هم چنین نتایج اندازه گیری‌ها پس از یک ماه نشان داد که کاربرد توام کاه و کلش

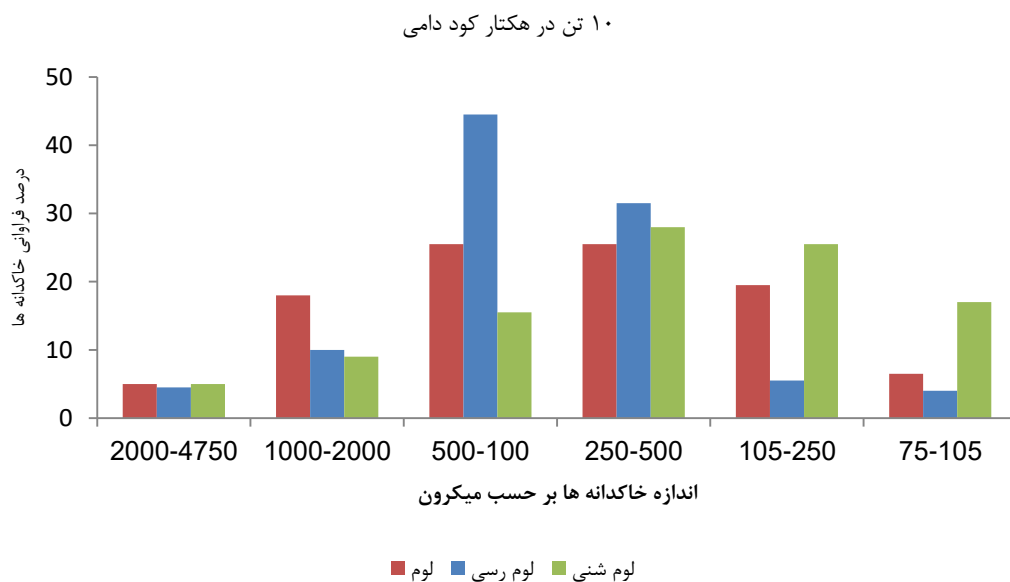
میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها و افزایش پایداری خاکدانه‌ها می شود. اضافه کردن مواد آلی مختلف مانند کودسبز، کوددامی، کمپوست و مواد زاید حاصل از صنایع غذایی تا ۵۰ تن در هکتار باعث بهبود ساختمان خاک‌های سدیمی در مزرعه گردید (Kanwar et al. 1965; Chand et al., 1977; Robbins, 1986; Singh and Singh, 1989; More, 1994).

فراوانی قطر خاکدانه‌ها موثر نبود و کاربرد سطوح مختلف کود دامی در مراحل اولیه تاثیر معنی داری در افزایش میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها نداشت ولی با گذشت زمان این تاثیر بیشتر شد. به طوریکه ۴ ماه پس از کاربرد مواد آلی، میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها در مقایسه با تیمار شاهد افزایش معنی داری نشان داد. نتایج حاصل از این آزمایش با نتایج، نشان داد که با پژوهش‌های کاربردی مطابقت زیادی دارد.

باعث افزایش معنی دار فراوانی خاکدانه‌های بزرگتر از ۵۰۰ میکرون شود و همین امر میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها را از ۰/۴۱۵ در شاهد به ۰/۵۱۲ افزایش داد. هم چنین کاربرد ۴۰ تن در هکتار کاه و کلش باعث افزایش معنی دار خاکدانه‌های بزرگتر از ۱۰۰۰ میکرون شود. و نتایج نشان داد پس از گذشت ۴ ماه از اعمال تیمارهای مختلف درصد فراوانی خاکدانه‌های با قطر ۵۰۰-۱۰۰۰ میکرون را تنها در کاربرد توام کود دامی و سیمان افزایش داشت و استفاده تنها از کاه و کلش در افزایش درصد



نمودار ۲. نمودار توزیع فراوانی اندازه خاکدانه‌ها در خاک با بافت‌های مختلف در تیمار بدون کود آلی (شاهد)



نمودار ۳. نمودار توزیع فراوانی اندازه خاکدانه‌ها در خاک با بافت‌های مختلف در تیمار ۱۰ تن در هکتار کود دامی

۱۰ تن در هکتار کمپوست



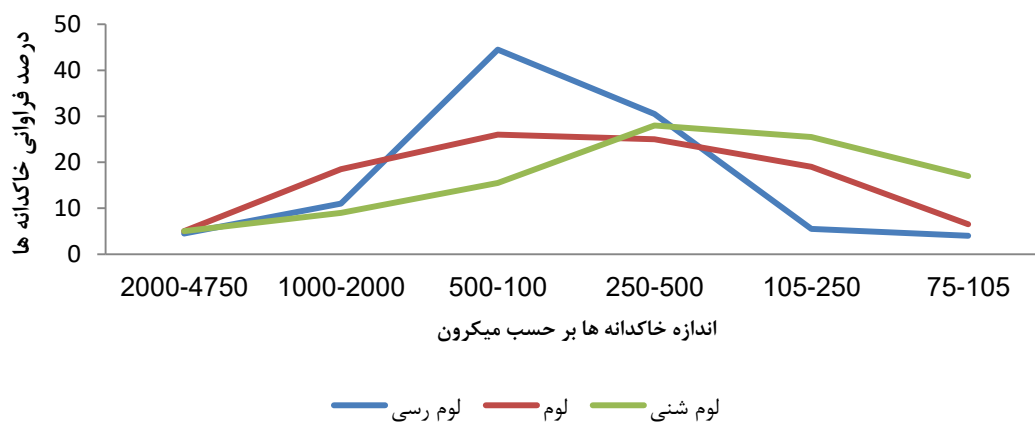
نمودار ۴. نمودار توزیع فراوانی اندازه خاکدانه‌ها در خاک با بافت‌های مختلف در تیمار ۱۰ تن در هکتار کمپوست

۲۰ تن در هکتار کود دامی



نمودار ۵. نمودار توزیع فراوانی اندازه خاکدانه‌ها در خاک با بافت‌های مختلف در تیمار ۲۰ تن در هکتار کود دامی

۲۰ تن در هکتار کمپوست



نمودار ۶. نمودار توزیع فراوانی اندازه خاکدانه‌ها در خاک با بافت‌های مختلف در تیمار ۲۰ تن در هکتار کمپوست

نتیجه گیری

در محدوده ۲۵۰-۱۰۵ و ۲۰۰۰-۱۰۰۰ میکرون کاهش پیدا کرده و فراوانی قطر ذرات در محدوده‌های ۲۵۰-۵۰۰ و ۱۰۰۰-۵۰۰ میکرون افزایش داشت. نتایج نشان داد که درصد فراوانی قطر خاکدانه‌ها در محدوده‌های ۱۰۵-۷۵ و ۴۷۵۰-۲۰۰۰ میکرون در هیچ یک از بافت‌های خاک تغییر معنی داری نداشت. به طور کلی می توان چنین نتیجه گرفت که با افزایش مقادیر مختلف کودهای حیوانی و کمپوست، بافت‌های مختلف خاک مورد مطالعه تمایل به افزایش میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها، بخصوص برای محدوده‌های ۲۵۰-۵۰۰ و ۱۰۰۰-۵۰۰ میکرون که بیشترین درصد فراوانی را داشتند.

تاثیر کشت‌های تناوب گندم و ذرت بر مقادیر میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها در مقایسه با حالت قبل از کشت نشان داد که با افزایش کودهای آلی، خاکدانه‌ها تمایل به تشکیل خاکدانه‌هایی با قطر ۱۰۰۰-۵۰۰ میکرون دارند و از درصد فراوانی خاکدانه‌های با قطر ۲۵۰-۱۰۵ و ۱۰۰۰-۲۵۰، می کاهد. این تغییرات در سال اول کشت به وضوح قابل مشاهده بود ولی در سال دوم کشت تغییر چندانی در فراوانی قطر خاکدانه‌ها نداشت.

با افزایش تیمارهای مختلف کودهای آلی به خاک موجب بهبود خاکدانه‌سازی و افزایش میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها شد. تغییرات در خاک با بافت لوم‌شنی نسبت به خاک با بافت لوم و سپس لوم‌رسی به مراتب بیشتر بود. به طور کلی در خاک با بافت لوم‌رسی، در حالی که پیش از اعمال تیمارهای کودهای آلی، بیشترین درصد فراوانی قطر خاکدانه‌ها به ترتیب در محدوده ۱۰۰۰-۵۰۰ و ۲۵۰-۵۰۰ میکرون بود، پس از افزایش کودهای آلی، روند افزایش درصد فراوانی قطر خاکدانه‌ها و افزایش معنی دار ذرات بزرگتر از ۱۰۰۰-۵۰۰ میکرون و کاهش غیر معنی دار ذرات ۲۵۰-۵۰۰ میکرون شد. در خاک لوم، با افزایش کودهای آلی با کاهش معنی دار درصد فراوانی قطر ذرات در محدوده ۲۵۰-۵۰۰ میکرون و افزایش درصد فراوانی قطر ذرات در محدوده ۱۰۰۰-۵۰۰ و ۲۰۰۰-۱۰۰۰ میکرون روبرو شد. در خاک با بافت لوم‌شنی که بیشترین تغییرات میانگین وزنی قطر خاکدانه‌ها پس از افزایش کودهای آلی را به خود اختصاص داده بود، با افزایش کودهای آلی از فراوانی قطر ذرات

Reference:

- Ahmadi Moghadam, Z. The Effects of Different Mulches on Temporal Changes on The Some Soil Physical Properties 10.22055-jise.2016.12119.ris. [in Persian]
- Angers, A.D. 1998. Water stable aggregation of Quebec silty clay soils: some factors controlling its dynamics. *Soil Till. Res.* 47: 91-96.
- Barral, M.T., Bujan, E., Dvesa, R., Iglesias, M.L., and Velasco-Molina, M. 2007. Comparison of the structural stability of pasture and cultivated soils. *Science of the Total Environment*, 378: 174-178.
- Barthes, B.G., Kououa Kououa, E., Larre-Larrouy, M.C., Razafimbelo, T.M., de Luca, E.F., Azontonde, A., Neves, C.S., de Freitas, P.L. and Feller, C.L. 2008.
- Beare, M.H., Hendrix, P.F. and Coleman, D.C. 1994. Water stable aggregates and organic matter fractions in conventional and no-tillage. *Soil Sci. Soc. Am. J.* 58: 777-786.
- Bertrand, A. R. 1965. Rate of water intake in the field. In *Methods of soil analysis, part I*, 1 ed. C. A. Black et al., 197-209. Madison, Wisc.: ASA and SSSA.
- Black, C.A. 1982. *Method of soil analysis, Chemical and microbiological properties*, American Society of Agronomy DOI:10.2134/agronmonogr9.2.2ed. 1965.
- Bouyoucos GJ, 1962. Hydrometer method improved for making particle size analysis of soils. *Agron J* 54: 464-465.
- Bower, C.A., Reitmeir, R.F., and Fireman, M. 1952. Exchangeable cation analysis of saline and alkali soils. *Soil Sci.* 73: 251-261.
- Bronick, C.J. and Lal, R. 2005. Manuring and rotation effects on soil organic carbon concentration for different aggregate size fractions on two soils in northeastern Ohio. USA, *Soil Till. Res.* 81: 239-252.
- Chand, M., Abrol, I.P., and Bhumbla, D. R. 1977. A comparison of the effect of eight amendments on soil properties and crop growth in highly sodic soil. *Indian Journal of Agricultural Science.* 47: 348-354.
- Denef K, and Six J, 2005. Clay mineralogy determines the importance of biological versus abiotic processes for macroaggregate formation and stabilization. *European Journal of Soil Science* 56: 469-479.
- Dominguez, J., Negrin, M.A., and Rodriguez, C.M. 2001. Aggregate water stability, particle size and soil solution properties in conducive and suppressive soils to Fusarium wilt of banana from Canary island (Spain). *Soil Bio. Biochem.* 33: 449-455.
- Green, V.S., Stott, D.E., Cruz, J.C. and Curi, N. 2007. Tillage impacts on soil biological activity and aggregation in a Brazilian cerrado oxisols. *Soil Till. Res.* 92: 114-121.
- Greenland, D.J., Rimmer, D., and Payne, D. 1975. Determination of the structural stability class of English & Welsh soils, using a water coherence test. *J. Soil Sci.*, 2 6: 294-303.
- Hajabbasi, M.A., Basalatpour, A. and Maleki, A.R. 2007. Effect of shifting rangeland to farmland on some physical and chemical properties of south and southwest soils of Isfahan. *J. Sci. Tech. of Agri. Natural Resou.*, 11(42): 525- 534.
- Hamblin, A.P. 1977. Structural features of aggregates in some East Anglian silt soils. *J. Soil Sci.* 28: 23-28.

- Jang, F., Zhang, G.L., Yang, J.L., Li, D.C., Zhao, Y.G., Liu, F., Yang, R.M. and Yang, F. 2014. Organic matter controls of soil water retention in an alpine grassland and its significance for hydrological processes. *Journal of Hydrology*. 519: 3086-3093.
- Kandiah, A. 1976. Influence of organic matter on the erodibility of a saturated illitic soil. *Mededelingen-van-de-faculteit-landbouwwetenschappen*. 41: 397-406.
- Kanwar, J.S., Bhumbra, D. R. and Singh, N.T. 1965. Studies on the reclamation of saline and sodic soils in the Punjab. *Indian Journal of Agricultural Science*. 35: 43-51.
- Kemper, W.D. and R.C. Rosenau. 1986. Aggregate stability and size distribution, in: *Methods of Soil*
- Khazai, A., Mosadeghi, M.R. and Mahboubi, A.R. 2008. Effect of laboratory condition, organic matter content, clay and calcium carbonates on mean weight diameter and tensile strength of aggregates in some Hamadan soils. *J. Sci. Tech. of Agri. Natural Resource* 12(44): 123-134.
- Lebron, I., Suarez, D., and Yoshida, T. 2002. Gypsum effect on the aggregate size and geometry of three sodic soils under reclamation. *Soil Sci. Soc. Am. J.* 66: 92-98.
- Mahmoodabadi, M. 2011. Consecutive Application of Organic Matter and Sodicity on Secondary Particle Size Distribution. *E.E.R.Journal-article-75-ris*. [in Persian]
- Mbagwu, J.S.C. 1989. Specific dispersion energy of soil aggregates in relation to field and laboratory measured stability indeces and physical properties. *E. Afr. Agric. for. J.* 54: 173-183.
- Moradi, F. 2013. Long-Term Effects of Mechanized Cultivation on Some Soil Physical Properties in Some Khorzestan Sugarcane Agro-Industries. *Journal of Water and Soil* Vol. 27, No. 6, Jan.-Feb. 2014, p. 1153-1165. [in Persian]
- More, S.D. 1994. Effect of farmwastes and organic manures on soil properties, nutrient availability and yield of rice-wheat grown on sodic Vertisol. *J. Indian. Soc. Soil Science*. 42: 253-256.
- Nelson, D. W., and L. E. Sommers. 1982. Total carbon, organic carbon, and organic matter. In *Methods of soil analysis, part 2, 2nd ed.*, ed. A. L. Page, R. H. Miller, and D. R. Keeney, 539-580.
- Peixoto, R.S., Coutinho, H.L.C., Madari, B., Machado, P.L., Rumjanek, N.G., Van Elsas, J.D., Seldin, L., and Rosado, A.S. 2006. Soil aggregation and bacterial community structure as affected by tillage and cover cropping in the Brazilian Cerrados. *Soil Till. Res.* 90: 16-28.
- Pronk GJ, Heister K, Ding GC, Smalla K, and Kögel-Knabner I, 2012. Development of biogeochemical interfaces in an artificial soil incubation experiment; aggregation and formation of organo-mineral associations. *Geoderma* 189: 585-594.
- Rahmati, m, 2008. Crop Rotation Effects on Soil Physico-chemical Properties and Rain Fed Wheat Crop Yield. *CAB-Int* 2009; 20(1): 73-86. [in Persian]
- Rahiminaini, m, 2004. Compaction, Moisture and Farmyard Manure Effects on Carbon Sources and Structural Characteristics of Different Soils under Corn. *Pajouhesh & Sazandegi* No:63 pp: 21-29. [in Persian]
- Rbbins, C.W., 1986. Sodic calcareous soil reclamation as affected by different amendments and crops. *Agron. J.* 78: 916-920.
- Rodríguez, A.R., Arbelo, C.D., Guerra, J.A., Mora, J.L., Notario, J.S. and Armas, C.M. 2006. Organic carbon stocks and soil erodibility in Canary Islands Andosols. *Catena*, 66: 228-235.
- Roosta, mj. 2001. Investigating the effect of organic materials and calcium-containing mineral compounds on the size distribution of soil grains and the amount of dispersible clay in a sodium soil. <https://sid.ir/paper/357772/fa>. [in Persian]
- Safadoust, A. 2013. Effect of Crop Management and Texture on Some Soil Structural Properties. 10.22092-ijsr.2013.126260.ris
- Shorafa, M. 1987. The effect of perlite and hydroplus on porosity, moisture holding capacity and water permeability of soils. [in Persian]
- Singh, M.V. and Singh, K.N. 1989. Reclamation techniques for improvement of sodic soils and crop yield. *Indian Journal of Agricultural Science*. 59: 495-500.
- Sparks, D. L., A. L. Page, P. A. Helmke, R. H. Leppert, P. N. Soltanpour, M. A. Tabatabai, G. T. Johnston, and M. E. Ummer. 1996. *Methods of soil analysis*. Madison, Wisc.: Soil Science Society of America.
- Tajik, F. Evaluation of Soil Aggregate Stability in Some Regions of Iran. *jwss* 2004; 8 (1) :107-123. [in Persian]
- Tisdall, J.M., and J.M. Oades. 1982. Organic matter and water-stable aggregates in soil. *J. Soil Sci.* 33: 141-163.
- Tisdall, J.M. and Oades, M. 1980. The management of ryegrass to stabilize aggregates of a red-brown earth. *Aust. J. Soil. Res.* 18: 415-422.
- Yazdanpanah, N., Pazira, E., Neshat, A., Mahmoodabadi, M., and Rodríguez Sinobas, L. 2013. Reclamation of calcareous saline sodic soil with different amendments (II): Impact on nitrogen, phosphorous and potassium redistribution and on microbial respiration. *Agricultural Water Management*. 120: 39-45.
- Yousofi, M., Shariatmadari, J. and Hajabbasi, M.A. 2007. Measurement of some available organic carbon stocks as soil quality index. *J. Sci. Tech. of Agri., Natural Resour.*, 11(42): 429-439.
- Zichun G, Jiabao Z, Jun F, Xueyun Y, Yanli Y, Xiaori H, Daozhong W, Ping Z, Xinhua P. 2019. Does animal manure application improve soil aggregation? Insights from nine long-term fertilization experiments